

УДК 338.2:330.341.1

Лабунець В. – ст. гр. ЕПм-17-1

Хмельницький національний університет

ІННОВАЦІЙНА ФОРМА ІНВЕСТИЦІЙ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇЇ РЕАЛІЗАЦІЇ В УКРАЇНІ

Науковий керівник: к.е.н., доцент Ступчук С.М.

Labunet V.

Khmelnytsky National University

INNOVATIVE FORM OF INVESTMENTS AND PECULIARITIES OF IT REALIZATION IN UKRAINE

Supervisor: PhD, Assoc. Prof. Stupchuk S. M.

Ключові слова: інвестиції, інновації

Keywords: investment, innovation

На сьогодні найголовнішими показниками економічного зростання країни є темпи розвитку інноваційно-інвестиційної діяльності та регулювання даного показника з боку держави. Зосередження інноваційно-інвестиційної діяльності з врахуванням сучасних обставин ринку пов'язана, в першу чергу, з відповідністю форми та джерел інвестування, що повинні забезпечувати баланс між фінансовими можливостями та інноваційними витратами. Україна має значний науковий потенціал із великою сукупністю наукових інститутів та центрів, що розробляли та далі розробляють інноваційні технології світового рівня.

Інвестиційно-інноваційний ринок – це система, що об'єднує інвестиційну та інноваційну діяльність в єдине ціле та спрямовує інвестиційні ресурси на формування наукоємного інноваційного виробництва, сприяє якісному оновленню всієї економіки держави.

Інноваційна діяльність як форма інвестиційної діяльності, реалізуючи прагнення для досягнення науково-технічного прогресу у виробничу й соціальну сфери, охоплює: випуск та розповсюдження принципово нових видів техніки і технологій, створення та запровадження новітньої ресурсозберігаючої технології, необхідної для покращення екологічного і соціального становища, впровадження довгострокових науково-технічних програм з великими строками окупності витрат, прогресивні міжгалузеві структурні зрушення.

Інноваційна та інвестиційна види діяльності взаємозумовлені та взаємопов'язані процеси. Інноваційно-інвестиційна діяльність є особливою формою інвестиційної діяльності, яка реалізується у системі індивідуальних, колективних та суспільних дій наукового, виробничого, технологічного, фінансового, організаційного та комерційного характеру, запровадження яких зумовлює застосування у практичну діяльність нововведень з метою досягнення соціально-економічної вигоди.

Інноваційно-інвестиційна діяльність, по-перше, виявляє суб'єктів даної діяльності, які є ініціаторами відповідних дій, по-друге, розкриває сферу здійснення цих дій у плані проходження стадій від моменту виникнення до практичної реалізації нововведень, по-третє, демонструє цілеспрямованість відповідних дій та, по-четверте, визначає сутність інноваційно-інвестиційної діяльності як процесу безпосереднього впровадження у практичну діяльність нововведень.

Особливості інвестиційної підтримки інноваційного розвитку підприємства визначаються низкою чинників, до яких належить: рівень готовності інновації до реалізації; масштаб і характер ефекту, що забезпечує реалізацію інновації; ступінь важливості інновацій та необхідний розмір інвестицій в інновації; ступінь ризику інноваційної діяльності.

Розвиток інвестиційної діяльності повинен включати комплекс заходів, спрямованих на стимулювання інноваційної діяльності, до якого належать: надання пільгових кредитів під заставу майна суб'єктів господарської діяльності; розширення системи пільг рефінансування комерційних банків у разі надання ними пільгових кредитів для реалізації інвестиційних проектів з метою розроблення і впровадження високотехнологічного устаткування та іншої інноваційної продукції; надання пільгових кредитів під заставу майна суб'єктів господарської діяльності; створення пайових інвестиційних фондів для реалізації великих інноваційних проектів; надання кредитів інноваційним фірмам здійснюючи лізингові, факторингові та інші операції.

На сьогодні єдиного централізованого державного органу підтримки інноваційно-інвестиційної діяльності на державному рівні немає. У даний час простежується тенденція до відокремлення державних фінансів від сфери інноваційної діяльності. Інституційні форми державної підтримки інноваційно-інвестиційного розвитку представлені в Україні у вигляді структурних підрозділів (управлінь інноваційно-інвестиційного розвитку).

До форм непрямого впливу держави на інноваційно-інвестиційну діяльність можна віднести: державні позики та кредитування, приватизація та роздержавлення, державний лізинг, амортизаційна політика, податкове регулювання, ліцензування і квотування, стандартизація та антимонопольні заходи тощо.

До основних принципів державної інноваційно-інвестиційної політики відносяться: окреслення державної переваги в інноваційному розвитку; становлення у сфері інноваційно-інвестиційної діяльності нормативної та правової бази; тримання курсу України на інноваційний шлях розвитку економіки; продуктивне застосування ринкових механізмів для сприяння інноваційній діяльності; фінансова підтримка, здійснення сприятливої кредитної, податкової та митної політики у сфері інноваційно-інвестиційної діяльності; підтримка розвитку інноваційної інфраструктури; готовність штату працівників у галузі інноваційно-інвестиційної діяльності.

Оперуючись на вище наведені принципи державного регулювання, інноваційно-інвестиційна діяльність реалізується шляхом: встановлення та підтримки найважливіших напрямів інноваційної діяльності держави, формування нормативної та правової бази економічних механізмів для сприяння та стимулювання інноваційної діяльності та захисту прав й інтересів суб'єктів інноваційно-інвестиційної діяльності.

Економіка України в даний час знаходиться в кризовому стані, що є проблемою для інвестиційної підтримки інноваційних рішень. Шляхами розв'язання проблеми фінансування є: розвиток інвестиційного ринку та інвестиційної інфраструктури, покращення інвестиційного клімату, розбудова системи підготовки програм і проектів для державного інвестування.

Таким чином, системний аналіз інноваційних й інвестиційних процесів у рамках розробки єдиної інноваційно-інвестиційної стратегії розвитку дозволяє визначити шляхи спільного розв'язання проблем залучення інвестицій та реалізації на цій основі механізму структурно-інноваційного оновлення економіки в Україні. Завдяки вищевикладеному видно, що шляхом розв'язання проблеми фінансування стає здійснення формування ефективної системи державної підтримки інноваційно-інвестиційної діяльності.